

Forslag til vedtagelse nr. V 50 af Ole M. Nielsen (KRF) og Anne Grete Holmsgaard (SF).

Forslag til vedtagelse nr. V 51 af Keld Albrechtsen (EL).

Forslag til vedtagelse nr. V 52 af Jørn Dohrmann (DF).

Hermed sluttede forespørgselen.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 91:

Forslag til folketingsbeslutning om ratifikation af Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers Rammekonvention om klimaændringer. Af miljøministeren (Hans Christian Schmidt). (Fremsat 3/4 2002).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Eyvind Vesselbo (V):

Baggrunden for, at vi står her i dag, er, at vi skal ratificere Kyotoprotokollen. Det skal både Danmark og EU, og det er i EU-regi aftalt, at medlemsstaterne og Fællesskabet vil ratificere samtidig inden den 1. juni 2002.

Folketinget har tidligere vedtaget med stort flertal at ratificere Kyotoprotokollen, det var den 29. maj 2001, men her var præmisserne ikke, som de er nu, derfor må vi gøre det om.

Den tidligere beslutning var baseret på et andet grundlag, nemlig at Danmark skulle reducere sine drivhusgasser med 21 pct. i 2012 i forhold til et udledningsniveau i 1990 korrigeret for eksport.

Vi ved nu, at situationen har ændret sig, og derfor har regeringen indgået en holdbar aftale med de andre EU-lande om at reducere CO₂-udslippet med 21 pct. ukorrigeret i perioden 2008-12, og det er jo det, vi har diskuteret i mange timer nu. Og det er så det, vi skal tage stilling til i dag.

Venstre kan støtte forslaget fuldt og helt. Vi forpligter os til at reducere 5 mio. t CO₂ mere, end det var planlagt. Det er godt for miljøet, og det viser en regering, som sætter miljøet i centrum. Det bliver dyrt, derfor skal vi finde de

bedste måder at gøre det på, så borgerne og erhvervslivet ikke bliver straffet for, at der nu er kommet en ekstraregning.

Det ville selvfølgelig have været rart, hvis det her havde været klarer noget tidligere, men nu er vi ved målstregen, og derfor vil Venstre støtte forslaget og håber på en seriøs og venlig behandling i udvalget.

Svend Auken (S):

Det er utrolig vigtigt, at Kyotoprotokollen snart bliver ratificeret af det tilstrækkelige antal lande. Der skal 55 lande, der tilsammen repræsenterer mindst 55 pct. af det samlede udslip af ilandenes klimagasser i 1990, til, før Kyotoprotokollen kan træde i kraft.

Kl. 19.00

Jeg har et spørgsmål til ministeren: Da det jo altid har været målsætningen, at Kyoto skulle træde i kraft i tilslutning til mødet i Johannesburg, hvordan ser det ud, hvis ministeren kan oplyse noget om det, og også, hvad Danmark som medlem af trojkaen gør for at sikre, at der sker en hurtig ikrafttrædelse af Kyoto? Selv om det lykkedes i både Bonn og Marrakesh at lave den store koalition, er der jo svage led i den koalition, og derfor kunne det være af interesse for Folketinget at få at vide, hvilke fremskridt der er blevet gjort på det her område.

Hr. Vesselbo har fuldstændig ret i, at der er en forskel i denne beslutning i forhold til den beslutning, vi traf sidste år, nemlig den, at Danmarks 21-pct.s-reduktionsforpligtelse nu skal udmåles på et ukorrigeret grundlag uanset alle vores gode og saglige argumenter, som vi har været fælles om, i stedet for på et korrigeret grundlag.

Jeg vil gerne gentage: Vi er indstillet på at finde de 5 mio. t, også selv om vi skal tage metoder i anvendelse, vi normalt ikke er begejstrede for. Vi skal bare sørge for at få det heget ind. Når man har sådan et sydens område et bestemt sted, har man det jo med at sætte røde lamper op. Vi skal have et rød lampeområde her omkring disse 5 mio. t, så vi sikrer, at der ikke sker syndige ting uden for indhegningen, hvis jeg nu må blive i dette måske ikke særlig velvalgte billedsprog.

Jeg vil i øvrigt anbefale Folketingets medlemmer at tage beslutningsforslaget fra sidste sommer og sammenligne det med beslutningsforslaget fra i år. Der er en verden til forskel med hensyn til de to forslags bemærkninger. Sidste år var der detaljeret gennemgang af, hvordan man